

EL RÀNQUING D'EL PERIÓDICO Setmana del 10 al 16 de juliol

↓ POSICIÓ RESPECTE A LA SETMANA PASSADA X SETMANES A LA LLISTA xx,xx € PREU DE VENDA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Català	<p>'La substància del mal' Luca D'Andrea Rosa dels Vents Un documentalista nord-americà investiga uns crims al Tirol. 464 p. ↑ 4 20,90 €</p>	<p>'Sota l'aigua' Paula Hawkins La Campana Una dona s'encarrega de cuidar la filla adolescent de la seva germana quan aquesta mor. 446 p. ↓ 8 19,90 €</p>	<p>'Nosaltres dos' Xavier Bosch Columna Una història sobre la profunda amistat entre un home i una dona al llarg dels anys. 560 p. ↑ 17 21 €</p>	<p>'Els estranys' Raül Garrigasait Edicions de 1984 Les vivències d'un jove prussià que travessa el Pirineu per lluitar en la guerra carlista. 185 p. ↑ 3 17,50 €</p>	<p>'Algú com tu' Xavier Bosch La butxaca (Butx.) L'apassionada història d'amor d'un galerista d'art francès i una noia catalana a París. 352 p. = 30 9,95 €</p>	<p>'Individus com nosaltres' Ferran Torrent Columna Un periodista prepara una novel·la a l'agitada València d'inicis del 2015. 432 p. ↓ 6 20,50 €</p>	<p>'Wonder' R. J. Palacio La Campana La dura i emotiva història d'un nen que té una greu deformitat a la cara. 420 p. ↑ 142 14 €</p>	<p>'El petit príncep' Antoine de Saint-Exupéry Salamandra (Butx.) El clàssic immortal de l'autor francès Antoine de Saint-Exupéry. 64 p. ↑ 34 5,95 €</p>	<p>'Argelagues' Gemma Ruiz Proa La vida de tres dones de diverses generacions al llarg del segle XX al Vallès. 288 p. ↑ 27 18,50 €</p>	<p>'Nosaltres en la nit' Kent Haruf Angle Una dona i un home viudus intimen al llarg d'una nit. 144 p. ↑ 4 16,90 €</p>
Castellà	<p>'Patria' Fernando Aramburu Tusquets La història de dues famílies basques al llarg de gairebé tres dècades. 648 p. = 42 22,90 €</p>	<p>'Más allá del invierno' Isabel Allende Plaza & Janés Les vivències de tres personatges durant un temporal de neu a Nova York. 352 p. = 7 22,90 €</p>	<p>'La sustancia del mal' Luca D'Andrea Alfaguara Un documentalista nord-americà investiga uns crims al Tirol. 472 p. ↑ 5 20,90 €</p>	<p>'Escrito en el agua' Paula Hawkins Planeta Una dona s'encarrega de cuidar la filla de la seva germana quan aquesta mor. 560 p. ↓ 8 19,90 €</p>	<p>'La chica del tren' Paula Hawkins Booket (Butxaca) Una noia que viatja sempre en el mateix tren observa una estranya escena des de la finestreta. 496 p. = 77 12,95 €</p>	<p>'Después del amor' Sónsoles Ónega Planeta La història d'amor d'una dona valentina a l'Espanya dels anys 30 del s. XX. 582 p. ↑ 4 21,90 €</p>	<p>'El cuento de la criada' Margaret Atwood Salamandra Una inquietant distopia que denuncia la discriminació de les dones. 416 p. ↓ 3 19 €</p>	<p>'La mujer del camarote 10' Ruth Ware Salamandra Una jove periodista és testimoni d'un crim durant un creuer de luxe. 352 p. = 2 19 €</p>	<p>'1984' George Orwell Debolisillo Una desassossegant visió distòpica d'un Estat que controla la vida dels individus. 352 p. ↑ 3 9,95 €</p>	<p>'La lección de August' R. J. Palacio Nube de Tinta L'emotiva història d'un nen amb una greu deformitat a la cara. 316 p. ↑ 22 14,96 €</p>

A l'altura dels grans

EL LLIBRE DE LA SETMANA L'antologia de Joy Williams ens descobreix una autora equiparable a O'Connor, Carver i Cheever

ENRIQUE
De Hériz

Ah! Heu! Els contes de Joy Williams estan, per fi, a disposició del lector en castellà. Sempre s'hi és a temps. Qui es tingui per bon lector de contes breus farà bé de córrer a la llibreria i aconseguir aquestes 700 pàgines per a les vacances. O per a tota la vida, perquè una de les coses que ningú discutirà a aquests relats és la seva condició de memorables. Literalment: la seva lectura deixa empremta en la memòria. Potser és perquè, en termes generals, s'assenten en una quotidianitat de caràcter realista per rebre, en molts casos, l'assalt d'algun element possible i ver-

semblant però lleument surreal: una noia va a la presó a *La misión* per conduir sota els efectes de l'alcohol. El primer que fa l'agent que la deté és preguntar-li, mort de riure, si és conscient que hauria pogut matar algú. Al baixar del cotxe, ella s'adona que ha «atropellat» unes quantes làpides al cementiri.

Altres vegades són els diàlegs els que ens submergeixen en aquesta espècie d'ambient flotant, estrany però reconeixible a la vegada. Di-

El llibre inclou 46 relats: 33 d'anteriors escollits per ella i 13 d'estricta novetat

àlegs en què gent més o menys normal barreja els seus comentaris anodins amb observacions totalment inesperades que porten la conversa per camins fascinants, com a *La última generación*, on una conversa sobre l'amor propicia la menció de *Cims borrascosos*, per saltar d'aquí al relat d'una pallissa que suposadament li va clavar Emily Brönte al seu gos Keeler i a partir d'aquí... A on Joy Williams vulgui. Probablement serà un lloc en què apareguin famílies, gossos i cotxes, tres categories omnipresents en els seus relats.

ESCRITS AL LLARG DE 40 ANYS // Fins ara, sabíem de Williams per les tres novel·les traduïdes amb molt de mèrit a Alpha Decay i per una sèrie d'informacions més aviat abstractes i de ca-

►► L'escriptora nord-americana Joy Williams, en una imatge d'arxiu.

ràcter llegendari: és filla d'un pastor congregacionista, ha portat sempre una vida nòmada, encara que torna amb freqüència al Maine de la seva infància perquè hi viuen la seva filla i la seva neta, escriu a màquina... En fi, aquesta mena de vaguetats que contribueixen a augmentar el personatge, cosa que Williams, amb 77

anys, no necessita. Els relats inclosos en el volum s'han escrit al llarg de 40 anys. És una selecció: 33 d'escollits per ella de les seves col·leccions anteriors i 13 d'estricta novetat.

És pràcticament impossible resumir els arguments i els temes dels seus contes. En canvi, resulta una mica més fàcil presentar les colum-

En safata de plata

CRÍTICA Amélie Nothomb tenyeix 'El crim del comte Neville' d'una aura surrealista

SERGI SÁNCHEZ

«Ser noble significa tenir menys drets que els altres i tenir molts més deures». Ho diu el pare d'Henri Neville, que ha mantingut la seva família a pa i aigua per celebrar les seves festes mensuals de safates de plata i obsequis. El deure és mantenir les aparències, o el que és el mateix, seduir pel plaer de seduir. Ho sap molt bé

Amélie Nothomb, que prové de la noblesa belga, i que juga, a mig camí entre la ironia i la confessió simulada, a posar en solfa aquesta aristocràcia anada a menys, aquesta societat de xampany francès i ventalls distesos que Oscar Wilde mossegava amb ulls dolços a *El crim de Lord Arthur Saville*. Nothomb sap, doncs, de què parla, encara que l'autoficció és aquí una altra estratègia intertextual en-

fosquida per l'homenatge, explícit en el títol i en un dels seus capítols, al conte de l'autor de *De profundis*.

AL CENTRE // ¿Quin és el deure que Nothomb sent que li exigeixen els seus lectors? Doncs el de posar-se al centre del relat encara que aparenti rondar pels marges. Es pot dir que la lectura d'aquesta deliciosa novel·la breu, que es devora d'una tirada, parla d'Henri Neville, amb la seva addicció a les *garden parties* i la seva maledicció gitana al damunt –una vident li anuncia que cometrà un assassinat en la seva última festa, la que certificarà la defunció del seu castell familiar– encara que, en realitat, el motor dramàtic l'encarna Sérieuse, la filla petita que va sorgir del fred, adolescent turmentada per la seva incapacitat per sentir, i que no és difícil imaginar amb

Aquesta deliciosa i breu novel·la és un conte moral que es devora d'una tirada

els vestits, de *soirée* gòtica, de Nothomb. Un dels moments cabdals del llibre és el diàleg entre Sérieuse i el seu pare, en què, a un ritme endimoniat, propi d'un vodevil per a intel·lectuals tronats, intenta convertir-lo en Agamèmon, oferint-se com a víctima sacrificial de la profecia que el condemna a l'insomni.

Tot passa el 2014, però l'habilitat amb què Nothomb juga amb el llenguatge, a la vegada senzill i anacrònic, ens confon: si no fos perquè hi

ha referències temporals a què aferar-se, es podria tenir la impressió de submergir-se en un univers postromàntic, decadent i decoratiu. És el túnel del temps que uneix *El crim del doctor Neville* amb l'original de Wilde, i que tenyeix aquesta sàtira d'una encantadora aura surrealista, que complauria el mateix Luis Buñuel. En l'univers de Nothomb, menys agressiu que el d'*El discreto encanto de la burguesía*, les elits poden perdonar un assassinat sempre que sigui improvisat. La premeditació és vulgar, grollera. I l'impuls homicida d'Henri, que remou la consciència d'aquesta singular comèdia de costums, no deixa de ser una manera d'obeir les regles que un altre li ha imposat, una quota social per seguir sent acceptat entre els seus convidats encara que vagi a la presó. Per això té sen-